

una família per a Ségolène

conviuere per aprendre

FOTO: DAMIÁN LLORENS

SHAILA GARCÍA

Mescla d'accents. Olor de bombons acabats de fer i ratatouille. Avui ha cuinat Ségolène. Begoña, Dani, Héctor i Àlex comparteixen la seua rítmica quotidianitat amb una, no menys sorprenent, Ségolène.

D'Issoire a Castelló. Han passat dos anys des que Ségolène va arribar a Castelló per estudiar com a Erasmus, però aquest és el primer any que viu amb una família gràcies a la iniciativa del Family Programme de l'Oficina de Cooperació Internacional i Educativa (OCIE) de la Universitat Jaume I.

Truquem al timbre. Escoltem uns passos que vénen a obrir-nos. Ens obri la porta una xica d'ulls clars, cutis blanc i somriure tímid. Ens saludem. Entre somriures diu «encara estem dinant».

Entrem a la casa, una casa gran i lluminosa. Passem a la cuina. Dani, el pare de la família està escurant els plats, mentre Ségolène i Begoña, la mare de la família, recullen la taula. Per la casa hi ha cuinetes i tricicles. Héctor, de sis anys i Àlex, de dos, estan al col·legi.

Fa dos anys Begoña es va assabentar que l'OCIE de l'UJI posava en marxa un projecte pilot denominat Family Programme, projecte que va nèixer per la demanda d'estudiants estrangers per cercar allotjament i que té com a objectiu promoure el contacte entre cultures integrant l'estudiantat Erasmus que procedeix d'altres països en famílies «per suavitzar el xoc cultural que l'estudiantat percep en arribar a una ciutat nova», com afirma Marga Gonell, coordinadora del Family Programme.

Begoña, professora de Filologia anglesa de l'UJI que, per la seua formació i per motius de treball, ha viatjat moltes vegades a l'estranger i s'ha allotjat en família va dir: «Vull ser voluntària!». I va acollir una xica nord-americana. Llavors era professora de Ségolène.

Ségolène, que va iniciar Enginyeria Industrial dins del programa EURUJI, compartia aleshores un pis d'estudiants. A pesar que, a la seua ciutat, ja havia estudiat tres anys d'espanyol va trobar certes complicacions en l'idioma: els accents, la conjugació dels verbs i la parla. «El primer any és dur», explica, «al

principi veia companys espanyols riure's de qualsevol broma i mirava els altres Erasmus sense entendre'n les causes».

Ara que viu una experiència molt positiva amb la família, ens parla dels inconvenients de viure en un pis: «la gent no està sempre al pis, i cada un fa la seua vida», «no coincideixes molt». En molts moments, es va sentir sola: «Lany passat quan vaig tornar de Nadal estava totalment deprimida, passes dues setmanes amb la teua família a casa i en arribar aquí no hi ha ningú al pis...» Ségolène deixa uns punts suspensius, mentre el seu rostre angelical s'il·lumina i afegeix: «Però enguany, en arribar, vam fer els Reis Mags».

Begoña ens explica que els xiquets no van parar de preguntar per Ségolène pel Nadal. La trobaven a faltar. Entre rialles, les dues ens conten que Héctor, el major, cerca sempre Ségolène per fer bombons. Com els seus pares sempre li diuen «ara no», ell cerca la complicitat de Ségolène, que sempre accedeix encantada.

Begoña també ens conta que per aprendre un idioma és fonamental estar en una família. Un dels inconvenients que podria tenir Ségolène en conviure amb ells és el problema del transport, ja que resideixen a Benicàssim, però Ségolène és molt independent, va a Castelló amb Dani i Begoña, però per la ciutat es mou amb bici. Begoña aprofita per comentar que Ségolène és molt esportista. Ségolène, a més d'anar a l'Escola Oficial d'Idiomes, va dues vegades per setmana a la piscina, moltes vesprades correrà durant una hora, els diumenges va amb Dani amb bici per la muntanya, i fins i tot algun dia després d'eixir de festa ha preferit tornar a casa corrent per eliminar toxines.

«Ségolène ve amb nosaltres a casa de ma mare a dinar paella els diumenges». «Ségolène ens cuina ratatouille... Heu vist que ara tinc una filla, ja criada, fins a l'adolescència, a què l'he criada bé?» afegeix Begoña i, en cada paraula, ens submergeix en la seua càlida rutina familiar. I així se sent Ségolène. «Quan em referisc a Begoña, per exemple, pose cometes i dic la meua mamà d'aquí».

Tots saben que al juny Ségolène tornarà al seu país. No obstant això, Ségolène té la intenció de tornar en el cinquè any de carrera per obtenir una doble titulació i ja sap que aquí té una família.

